

I remember Я пам'ятаю

An excerpt from the Life of a Little Girl
Уривок із життя маленької дівчинки

By: Kira Brynza
Photo & Editing: Maksym Brynza
Автор: Кіра Бринза
Фото і редакція: Максим Бринза

Edgewood, WA
2024

I remember our family sitting at the long square table, eating shashlik, baked potatoes, and the tastiest salad in the world.

Я пам'ятаю, як наша родина сидить за довгим прямокутним столом, ми їмо шашлик, печену картоплю, і найсмачніший салат у світі.

Seven of us sit like this every Sunday for lunch: I, Kira, my sister Roza, my dad, my mom, my uncle, my aunt, and, of course, the host of the house - my grandpa.

Нас було семеро за столом кожен обід в неділю - Я, Кіра, моя сестра Роза, мій тато, моя мама, мій дядя, моя тьоття, і, звичайно, хазяїн дому - мій дідусь.

These were the best moments in my life! It was a family tradition - every Sunday we gathered like this, I love my family!

Це були найкращі моменти мого життя! Це була наша сімейна традиція - ми так збирались кожної неділі. Я люблю свою родину!

I remember our blue-green apartment house in the city center, a church across the street, a park, and me playing with my golden-haired friend Zlata, we were always on slides and swings. Every day we played like this, she is the best friend in the world!

Я пам'ятаю наш синьо-зелений будинок в центрі міста, церкву через дорогу, парки, і як я і моя подружка Злата із золотим волосся граємо разом, ми завжди були на качелях і на горках. Кожен день ми грали разом, вона - найкраща подруга в світі!

I remember a winter, a park with many-many Christmas lights, a hoar glowing on a lawn, frost tickling my nose and cheeks, and my mom and dad, and grandpa taking photos and selfies. I remember how I and my sister Roza were running from one shining statue to another shouting "Dad, look at this snowman here!" or "Grandpa, look at this huge star!" That was the best winter in my life!

Я пам'ятаю зиму, парк де було багато-багато вогників, як іній блищить на траві, мороз щекоче мій ніс і щочки, моя мама, тато, дідусь роблять фото і селфі. Я пам'ятаю, як я і моя сестра Роза бігаємо від однієї виблискуючої фігурки до іншої з криками "Тато, глянь на цього сніговика!" або "Дідусю, глянь на цю величезку зірку!". Це була найкраща зима у моєму житті!

But it's not all I remember from that winter.. I remember how the alarms started blaring, Dad picking us up at night and bringing us to the corridor – it was the safest place in our apartment, where we had to go whenever there was a risk of a missile hitting our house. I remember being afraid of turning the light up in the evening because of the wartime blackout policies. I don't want to remember this ... but I do ...

Але це не все, що я пам'ятаю з тієї зими... Я пам'ятаю, як почали волати сирени, як тато брав нас посеред ночі і приносив у коридор, ми туди ховались кожного разу, коли був ризик обстрілу ракетами нашого міста.

Я пам'ятаю, як я боялася ввімкнути світло ввечорі через світломаскування. Я не хочу цього пам'ятати... але я пам'ятаю...

I remember taking all our things, getting into our car with my dad, mom, my sister Roza, and my favorite toy dog Lola, and driving a long time to the border city of our country - Lviv. I remember us staying at our friends' house in Poland, and taking a train to Prague, it was all changing fast and messy, so I don't remember well ... but I do remember.

Я пам'ятаю, як ми взяли всі наші речі, сіли з татом, мамою, сестрою Розою та улюбленою іграшковою собачкою Лолою в машину і довго їхали до прикордонного міста нашої країни – Львова. Я пам'ятаю, як ми зупинялися вдома у наших друзів у Польщі та їхали потягом до Праги, все змінювалося швидко й безладно, тому я погано пам'ятаю... але я пам'ятаю.

I remember how we flew on a big plane, we flew for a long time and saw different lights on the surface of the earth through small windows in the plane. I remember how I and Roza, and even our parents wanted to see the ocean we were passing by, but the pilot made us close all the plastic curtains, bummer. I remember how we wanted to sleep and watch a ton of cartoons at the

same time, I don't know about our parents, but we had the best time in our lives!

Я пам'ятаю, як ми летіли на великому літаку, ми летіли довго і бачили різні возники на поверхні землі через маленькі віконця в літаку. Пам'ятаю, як ми з Розою (і навіть наші батьки!) хотіли побачити океан, повз який ми летіли, але пілот змусив нас закрити всі пластикові шторки, шкода. Я пам'ятаю, як нам хотілося спати і одночасно дивитися купу мультфільмів, не знаю, як нашим батькам, але це був найкращий час у нашому житті!

I remember a man whom we'd never seen before greeting us in the airport, this was Uncle Vitaliy, he and his wife Aunt Liuda are the nicest people in the world! We spent several nights at their gorgeous house. I remember how they served us the best food and gave us the coolest presents! I remember how they said that they would drive us to our new home.

Я пам'ятаю, в аеропорту нас зустрів чоловік, якого ми ніколи раніше не бачили, це був дядя Віталій, він і його дружина тьотя Люда – найкращі люди на світі! Ми провели кілька ночей у їхньому чудовому будинку. Я пам'ятаю, як нас пригощали

найкращими стравами і дарували найкрутіші подарунки! Я пам'ятаю, як сказали, що привезуть нас до нашого нового дому.

I remember how I and Roza were afraid to take our first school bus trip. (Did you know that kids in Ukraine don't go to school on a school bus!) And I remember getting to the best school in the world - Northwood Knights!

Пам'ятаю, як ми з Розою боялися їхати в першу поїздку шкільним автобусом (уявіть собі – в Україні діти не їздять до школи на автобусі!). І я пам'ятаю, як потрапила до найкращої школи у світі - Northwood Knights!

I remember ... No, wait, this is where I am now ... I guess ... I'm just ready for the new best memories in my life!

Я пам'ятаю... Ні, зачекайте, я ж тут зараз... здається... я просто готова до нових найкращих спогадів у своєму житті!

